

vide sig hensigtsmæssigt at udvide de nuværende rammer for den primære tandlægetjeneste ved at udvikle større distriktstvis klinikdannelser, eventuelt omkring kommende helsecentre inden for de rammer, socialreformen vil udstikke for den primære sundhedstjeneste.

Som et andet organisatorisk tyngdepunkt har spørgsmålet meldt sig om at knytte fast odontologisk bistand til alle større sygehuse og institutioner for langvarigt ophold.

En analyse er derfor påkrævet af de organisatoriske udviklingstendenser og af krav til organisatoriske rammer for tandplejen på længere sigt. Det vil herunder være ønskeligt at få undersøgt, på hvilken måde en samordnet planlægning af tandlægevæsenets relationer til andre social- og sundhedsinstanser bedst tilrettelægges.

Tandlægen anvender en ikke ringe del af sin tid på udførelse af rutiner, som det vil være muligt at overlade medarbejdere med kortere uddannelser at udføre under tandlægens faglige ansvar. En udvikling i denne retning er under forberedelse.

En nærmere analyse vil vise, om det er ønskeligt som i nogle andre lande at anvende mellemuddannede på et bredere område end hidtil planlagt herhjemme. Gennem analysen bør man derfor finde frem til en definition af arbejdsområder, som mest rationelt kan overtages af andre personalekategorier, og herunder undersøge behovet for at ændre love og regler, der måtte stille sig i vejen for udviklingen.

Problemer omkring de praktiserende tandteknikere inddrages i overvejelserne.

Med hensyn til uddannelsesproblemerne inden for tandplejen (nr. 3) bemærkes:

Allerede fagområdets almindelige udvikling medfører ændrede krav til uddannelse; dybtgående ændringer kan her — i hvert fald på længere sigt — blive nødvendige som følge af, at tandplejens organisatoriske rammer ændres og udbygges. Hertil kommer konsekvenserne af en eventuel anden arbejdsdeling mellem højtuddannede og mellemuddannede.

Såvel kortere- som længeresigtede udviklingstendenser for fagområdet må derfor lægges til grund for en undersøgelse af behovet for en differentiering af den traditionelle tandlægeuddannelse, for etablering af flere korterevarende uddannelser, for efter- og videreuddannelsesprogrammer og vel ikke mindst for en koordinering med en kommende biologisk basisuddannelse.“

Ved 1. behandling var såvel indenrigsministeren som de forskellige partiers ordførere enige om, at mange af de rejste problemer tiltrængte nærmere oplysning og behandling. Ministeren redegjorde for i hvilket omfang arbejdet hermed allerede var igang. Han stillede sig tvivlende overfor, om det ville være hensigtsmæssigt med en samlet behandling i et enkelt udvalg af så forskelligartede problemer, men